

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: D. J., narozený X, státní příslušnost X, nyní údajně bytem X
zastoupený: Mgr. Jindřich Lechovský, advokát, sídlem Šlejnická
1547/13, 160 00 Praha 6,

proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,
sídlím Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 7.5.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2019 č.j. MV-63806-2/OAM-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu Mgr. Jindřichu Lechovskému se přiznává odměna ve výši 8.228,- Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na účet č. 9504399001/5500, VS: 13519 vedený u Raiffeisenbank a.s.

Odůvodnění:

1. **Včasnou žalobou ze dne 7.5.2019** soudu doručenu 10.5.2019 prostřednictvím České pošty, které byla předána k přepravě dne 9.5.2019, a jejím doplněním ze dne 10.6.2019 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2019 č.j. MV-63806/2/ OAM-2019, kterým bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobce tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen **zákon o azylu**), zastavuje. Součástí žaloby učinil žalobce i žádost o ustanovení zástupce, výslovně žádal o advokáta Mgr. Jindřicha Lechovského, sídlem Šlejnická 1547/ 13, Praha 6. Usnesením zdejšího soudu ze dne 16.5.2019 č.j. 60Az 37/2019-21 byl žalobci ustanoven zástupcem zmíněný advokát
2. **V žalobě** žalobce namítal, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé opakované žádosti o mezinárodní ochranu, neboť zjevně vycházel z neaktuálních materiálů. K tomu odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen **NSS**) ze dne 6.12.2012 č.j. 3 Azs 6/2011-96. Je zcela evidentní, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti, a to pochopitelně ve vztahu k řízení, v němž byla žádost žalobce meritorně posuzována. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu na přírodní katastrofy. Žalovaný očividně nerespektoval bod 3 předmětného argumentu ve shora uvedeném rozsudku NSS a otázku, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní tematizoval zcela nesprávně, neboť posouzení eventuální změny situace provedl na základě neaktuálních materiálů, které mohly patrně vypovídat o situaci v době řízení o předchozí žádosti - s kterou žalovaný situaci srovnával - a nikoliv o situaci v době řízení o předmětné žádosti. Žalobce poukázal na to, že žalovaný podle vlastního vyjádření vycházel z informace OAMP-Bezpečnostní a politická situace v zemi: X ze dne 3.7.2018, což s ohledem na to, že druhé řízení o žádosti o mezinárodní ochranu žalobce běželo od 20.10.2018 do 28.1.2019 nasvědčuje tomu, že tato zpráva mohla být podkladem pro vyhodnocení situace v X v době podání druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalobce, ale nikoliv pro srovnání situace v X v mezidobí mezi těmito dvěma žádostmi. Tímto postupem - využitím neaktuálních podkladů - tedy žalovaný své rozhodnutí zatížil zřetelnou vadou nezákonnosti, pro kterou nemůže obstát. Předmětnou otázkou se v poslední době zabýval NSS v rozsudku ze dne 3.10.2017 č.j. 9 Azs 185/2017-38. Napadené rozhodnutí tak pro relevantní vyhodnocení eventuální změny situace od druhého řízení o žádosti o mezinárodní ochranu nemůže obstát. Žalobce poukázal na to, že nelze přistoupit na to, aby byla porovnána situace panující v zemi původu žalobce v době rozhodnutí o předchozí žádosti o mezinárodní ochranu a v době rozhodnutí o aktuální žádosti bylo založeno na zprávě, která nemůže v komparativním pohledu vypovídat o ničem relevantním. Nelze se tak ztotožnit ani se závěrem, že se žalovaný dostatečně věnoval posouzení otázky dostatečného vyhodnocení eventuální změny situace v zemi původu žalobce. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. *(K žalobě byla připojena kopie napadeného rozhodnutí a potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26.10.2018 č.j. 4 A 95/2018-17 a usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8.11.2018 č.j. 17 A 1159/2018-18).*

3. **Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 9.7.2019 č.j. 60 Az 37/2019-51** byl zamítnut návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě, který byl také součástí podané žaloby.
4. **Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 6.5.2019 č.j. MV-63806/2/OAM-2019** bylo rozhodnuto ve věci žádosti žalobce tak, že správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že dne 1.5.2019 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR), ve které sdělil, že žije s přítelkyní P. F., která mu pomáhá s péčí o matku. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již třetí v pořadí. Poprvé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 2.5.2014, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-81/LE-BE03-2014 a rozhodnutím ze dne 18.6.2014 žalobci nebyla mezinárodní ochrana udělena. Vůči rozhodnutí správního orgánu podal žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji dne 21.3.2018 rozsudkem č.j. 2Az 23/2014-30, který nabyt právní moci dne 24.4.2018, zamítl. Kasační stížnost k NSS žalobce nepodal. Podruhé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 20.10.2018, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-251/LE-LE05-2018 a správní orgán vydal následně dne 28.1.2019 rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu, které nabylo právní moci dne 5.2.2019. Vůči rozhodnutí správního orgánu podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji usnesením ze dne 4.3.2019 nepřiznal odkladný účinek; o obsahu samotné žaloby dosud soud nerozhodl.
Správní orgán s ohledem na výše uvedené konstatoval, že žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 1.5.2019, je další opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Žalovaný posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Ve své žádosti jako důvody podání žalobce uvedl pouze skutečnost, že žije s přítelkyní P. F., která mu pomáhá s péčí o matku. Tímto důvodem žádosti o mezinárodní ochranu v ČR se však správní orgán již zabýval a posoudil ji v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany jmenovaného. Žalobce v této souvislosti neuvedl žádnou novou skutečnost a správní orgán tudíž neshledal důvody pro opětovné posouzení jeho žádosti. Při posouzení žádosti žalovaný vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, i z obecně známých skutečností. V X nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Na základě uvedeného žalovaný dospěl k závěru o naplnění podmínek ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o další opakované žádosti žalobce zastavil.
5. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 25.6.2019** uvedl, že žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 1.5.2019, je již v pořadí třetí žádostí podle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Podle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu, ministerstvo řízení usnesením zastaví, podal-li cizinec další opakovanou žádost a nelze-li se důvodně domnívat s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle §

14a, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma. Žalovaný při svém rozhodování vzal v úvahu veškeré skutečnosti tvrzené žalobcem a dospěl k závěru, že z nich nebylo možné učinit závěr, že by ve své vlasti vyvíjel činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by měl být azylově relevantním způsobem pronásledován nebo, že by mu hrozilo pronásledování v případě návratu do vlasti. Žalobce jako důvod podání své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu uvedl skutečnost, že žije s přítelkyní, která mu pomáhá s péčí o matku. Tímto důvodem se však správní orgán již zabýval a posoudil v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany žalobce. Žalovaný tedy neshledal důvody pro opětovné posouzení žalobcovy žádosti. Správní orgán se rovněž podrobně zabýval bezpečnostní a politickou situací v X a po vyhodnocení shromážděných podkladů v průběhu řízení uzavřel, že v X nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost o mezinárodní ochranu k žádné změně, která by mohla mít vliv na znovu posouzení další opakované žádosti. K žalobní námitce ohledně aktuálnosti podkladů rozhodnutí, žalovaný uvedl, že vycházel z aktuálních dostupných zpráv a informací o situaci v zemi původu žalobce. Jak vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8.8.2017 č.j. 45 Az 21/2016-55, zastaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové zprávy uplynul určitý čas. Ale zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím využitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila, což se v daném případě nestalo. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.

6. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 6.5.2019 i ve vyjádření žalovaného ze dne 25.6.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručanky bylo napadené rozhodnutí ze dne 6.5.2019 žalobci předáno téhož dne.
7. **Podáním ze 5.8.2019 zástupce žalobce** zdejšímu soudu sdělil aktuální místo pobytu žalobce - I 20, T, X.
8. **Z podání žalovaného a Ředitelství cizinecké policie ze dne 5.8.2019** vyplynulo, že žalobci bylo uloženo správní vyhoštění s platností od 26.11.2013 do 3.12.2024 a zároveň jim není známo současné místo pobytu žalobce, který byl dne 9.7.2019 vyhoštěn do X.
9. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**) soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Dle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.** soud zamítne žalobu, není-li důvodná. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle **§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.** ve věcech mezinárodní ochrany rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání dle **§ 51 odst. 1 s.ř.s.**, jelikož žalobce ani žalovaný nařízení jednání nepožadovali.
10. Podanou žalobou se žalobce domáhal z důvodů shora uvedených zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 6.5.2019, ale soud z níže uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná.

11. Dle § 11a odst. 3 věty první zákona o azylu „Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“
12. Žalobní body v žalobě směřovaly k tomu, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, že nedostatečně posoudil, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování či k hrozbě vážné újmy podle § 12 a § 14a zákona o azylu.
13. V prvé řadě soud uvádí, že žalovaný posoudil situaci v zemi původu žalobce v období mezi druhou (opakovanou) žádostí žalobce z roku 2018 a nynější další opakovanou žádostí, kdy shledal, že v rámci politické a bezpečnostní situace nedošlo k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Soud konstatuje, že z ustanovení § 11a odst. 3 nevyplývá, že je nutné posouzení s první meritorně vyřízenou žádostí. Naopak ustanovení § 11a odst. 3 sděluje „s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností“, z čehož lze vyvodit, že postačí, když správní orgán zhodnotí, zda nedošlo k podstatné změně okolností vztahujících se k § 12 a § 14a zákona o azylu v období mezi posledním řízením o azylu, kde byla situace v zemi původu žalobce zkoumána, a nynější žádostí. Žalovaný při posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce vycházel zejména z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X a také z obecně známých skutečností. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi: X ze dne 3.7.2018, která je součástí spisového materiálu. Zdejší soud má za to, že žalovaný vycházel z informací o zemi původu, které jsou standardně přijímány jako dostačující a odpovídající požadovaným kritériím, současně tyto podklady byly tematicky zaměřené a přiměřeně aktuální. Soud se ztotožňuje se závěrem žalovaného po vyhodnocení všech podkladů, které měl k dispozici, že v X nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné změně, která by mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce.
14. Žalobce v podané žalobě ani v další opakované žádosti o mezinárodní ochranu dostatečně konkrétně netvrdil ani důkazně nepodložil svůj názor o tom, že mu v X hrozí pronásledování nebo vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu. Zdejší soud s důrazem na individuální situaci žalobce uvádí, že žalobce jako důvody své žádosti uvedl pouze skutečnost, že žije s přítelkyní P. F., která mu pomáhá s péčí o matku. Avšak tímto důvodem se žalovaný zabýval již v předchozím řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, v rámci kterého tento důvod také posoudil. Žalobce tedy v daném případě neuvedl žádnou novou skutečnost a soud se zcela ztotožňuje s názorem žalovaného, který neshledal důvody pro opětovné posouzení žádosti žalobce. Současně soud v tvrzeních žalobce nenalezl žádné skutečnosti, na jejichž základě by bylo důvodné se domnívat, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo, že by mu hrozila vážná újmy, jak jí definuje § 14a zákona o azylu.
15. K žalobcem zmíněným rozsudkům NSS zdejší soud konstatuje, že nezastává stejný názor jako žalobce, že tyto zakládají nezákonnost napadeného rozhodnutí, naopak má soud za to, že napadené rozhodnutí je v souladu s podmínkami stanovených v těchto rozhodnutích.

16. Soud se tedy ztotožnil se závěry žalovaného, napadené rozhodnutí nelze shledat nezákonným a v rozporu s namítanými ustanoveními. Podklady, které žalovaný obstaral v průběhu správního řízení, byly vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem dostačující a současně žalovaný své úvahy řádně a přezkoumatelně odůvodnil.
17. Vzhledem ke všem zjištěným skutečnostem soudu nezbylo, než žalobu zamítnout jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**).
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána (**výrok II. rozsudku**).
19. Žalobci byl pravomocným usnesením ze dne 16.5.2019 č.j. 60Az 37/2019-21 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jindřich Lechovský, v takovém případě platí odměnu za zastupování a hotové výdaje zástupce stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s.ř.s.). Proto byla ustanovenému zástupci přiznána odměna za zastupování v souladu s jím uvedenou specifikací požadovaných nákladů ze dne 10.6.2019, která je tvořena dvěma úkony právní služby á 3.100,-Kč (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby) a dvěma paušálními částkami á 300,-Kč dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Dále ustanovenému zástupci náleží částka ve výši 1.428,-Kč odpovídající 21% dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Celková výše odměny v tomto řízení tedy činí 8.228,-Kč a tato částka bude vyplacena jmenovanému advokátovi na účet č. 9504399001/5500, VS 13519, z účtu zdejšího soudu ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok III. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 28. února 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně